

44. В предговора към „На Острова на блажените“ П. П. Славейков определя поезията като „най-хубавото“ и следователно „най-характерното за един народ“. Независимо дали подобно отъждествяване е въобще правомерно, въздигането на поезията е равносилно на еднозначен избор: Славейков опитва да моделира облика на една национална литература чрез поетическите функции.

45. Д-р **Кръстев**. „Стихотворения“ на П. К. Яворов. – В: „Периодическо списание“, г-нина XVII, 1–2 сvezka, 1905, с. 144–152.

46. Вж. **М. Неделчев**. Проблемът за автобиографизма в творчеството на Яворов. – В: Яворов. Раздвоеният и единният. С., 1980, с. 233 – 251.

47. „Подир сенките на облаците“ е и не е окончателната поетична книга на Яворов. Лирическото ѝ пространство е силно редуцирано през 1914 г. (отпадат 13 творби от изданието от 1910 г.). Как ли би изглеждала Яворовата антология, ако отпаднаха всички текстове, считани от автора през 1914 г. за не-престижни, неklasически, неяворовски, не-значещи? Вл. Василев и Ат. Крачолов до голяма степен са съ-автори на „Подир сенките на облаците“. Волята им за запазване на отделни текстове е неотграничима от авторската воля на Яворов.

48. Вж. **Д. Михайлов**. „Подир сенките на облаците“ – единствената стихосбирка на Яворов. – В: Пейо Яворов. Поезия. Проза. Велико Търново, 1995, с. 266–286. Без да оспорваме изводите в това изследване, смятаме, че понятията „цялостен, завършен“, както и „единен образ“ на поетовото творчество при Яворов не се покриват. Точно тук откриваме противоречието: Яворов се стреми да завърши образа на **Яворов**, да постигне целостта му, без обаче да се стреми да постигне и единството на тази цялост. Напротив, всички следи, подсказващи евентуалното единство, старателно са заличавани в антологията.

49. **Вл. Василев**. Предговор към П. К. Яворов. „Подир сенките на облаците“. С., 1934, с. 12.

50. За продуктивността на тази антиномия вж. **Св. Игов**. История на българската литература. С., 1990, с. 135.

51. Терминът **прототекст** е употребен тук в смисъла, който влага в него генетичната критика. Вж. **З. Митосек**. Генетичната